PUTEVI

POBJEDE

Ebu Hamza el Muhadžir

IZDAVAČKA KUĆA
EL HIMMA

Printano na bosanskom jeziku:
Džumadel-ahira 1438.

Naziv i datum izdavanja originalnog audio snimka:
مسالك النصر - Rebi' el Ahir 1429.

Prijevod:
IZDAVAČKA KUĆA EL HIMMA

Sadržaj

PUTEVI

POBJEDE

Uvod

Sva zahvala pripada samo Allahu, Gospodaru svih svjetova. Onome Koji podržava ovu vjeru. Nema boga osim Njega. On čini istinu pobjednosnom, čak i ako to traje neko vrijeme. Neka su mir i salavat na imama, Poslanika ﷺ i neka je Allahovo zadovoljstvo na njegove ashabe od ensarija i muhadžira. A zatim.

Uzvišeni Allah ﷻ je rekao: {Oni žele ustima svojim utrnuti Allahovo svjetlo, a Allah će, svakako, upotpuniti svjetlo Svoje, makar to mrzili nevjernici. On je poslao Poslanika Svoga s uputom i pravom vjerom, da bi je uzdigao iznad svih vjera, makar to mrzili mušrici.} [Et-Tevba: 32-33]. Zato neka svaki musliman bude uvjeren da će doći upotpunjenje pobjede, da će Allah ovu vjeru počastiti (pobjedom) i da budućnost pripada njoj, čak i kada bi sav narod napao na nas, pa mi ćemo zaista vladati cijelom Zemljom kroz moć Jakog i Snažnog b. A ko se tome suprostavi ili sumnja u to, taj je doista od onih koji sumnjaju i od kafira. Allah, istinski Kralj, je rekao: {Mi smo u Zeburu, poslije Tevrata, napisali da će Zemlju Moji čestiti robovi naslijediti. U ovome je doista pouka za ljude koji se budu Allahu klanjali.} [El Enbija': 105-106]. A iskreni i povjerljivi ﷺ je rekao: "Ova vjera će stići tamo dokle stižu dan i noć. Allah neće ostaviti nijednu kuću a da u nju neće ući ova vjera ili snagom snažnog ili poniznošću poniznog, ponosom kojim Allah uzdiže islam i poniženjem kojim ponižava nevjerstvo." Tamim Ed-Dari رضي الله عنه (prenosioc hadisa) je rekao: "Ovo sam vidio u svojoj porodici. Onoga od njih ko je primio islam zadesilo ga je dobro, dostojanstvo i čast. A onoga od njih ko je ostao kafir zadesilo ga je poniženje, sramota i džizja." [Bilježi Ahmed]. Ljudi tevhida trebaju da znaju da će 'akida za koju je prolivena čista krv i za koju

su se borili šehidi, živjeli i umirali za nju, bez sumnje biti pobjedonosna. Njene strijele će se proširiti kako bi udarale po vratu svakog kafira i osvjetlile srce svakog muvehhida. Ali mi svi, moramo shvatiti da se pobjeda uvijek ostvariva sa slijeđenjem Allahovog Poslanika ﷺ bez postojanja drugog razloga koji utiče na to, kao što je to rekla ʻulema. Ibnul-Kajim ﵀ je rekao: "Potpuna pobjeda i podrška je samo za ljude upotpunjenog imana. Allah ﷾ je rekao: {Mi ćemo, doista, pomoći poslanike Naše i one koji vjeruju u životu dunjalučkom, a i na Dan kad se dignu svjedoci.} [El Mu'min: 51]. {Pa smo one koji su vjerovali protiv njihovih neprijatelji osnažili pa su postali nadmoćni.} [Es-Saff: 14]. Čiji se iman smanjuje, smanjuje se također i njegov udio u pobjedi i podršci." [Igasatul-Lahfam]. Tako nam je Allahov Poslanik ﷺ jasno ukazao na uzroke i prepreke pobjede. Ibnul-Kajim ﵀ je rekao: "On ﷺ ih je podučavao varkama rata i sukobima sa neprijateljem, kao i o putevima pobjede i uspjeha. Kada bi oni ovo naučili, razumjeli i pridržavali se toga onako kako treba, onda se njihov neprijatelj nikad ne bi mogao uzdići protiv njih."

Tevhid

Uzvišeni Allah ﷻ je rekao: {Oni će se neprestano boriti protiv vas dok vas ne odvrate od vjere vaše, ako budu mogli!} [El Bekara: 217]. I On ﷻ je rekao: {A svetili su im se samo zato što su u Allaha, Silnoga i Hvaljenoga, vjerovali.} [El Burudž: 8]. Ovo je istina koju bi mudžahidi trebali shvatiti. Borba između muvehhida i kafira je u osnovi i suštini borba zbog ‘akide i Allah ﷻ je ograničio ovo neprijateljstvo radi vjere. Tako se svaki kafir, bio on sekularista, komunista, kršćanin ili židov ne srdi na muvehhide ni iz jednog drugog razloga osim zbog njihovog čistog imana. I svaki borbeni poziv za bitku između nas i njih, koji nije na temelju vjere, je čista laž i kleveta. Jer neprijateljstvo izvornog kafira ili murtedda prema mudžahidima i muvehhidima nikada nije na osnovi ekonomije ili političkih razloga. To je bitka između kufra i imana, bitka ‘akide i vjere! Mi se ne borimo protiv krstaških okupatora odnosno arapskih murtedda zbog komada zemlje, nego da bi uzdigli Allahovu riječ na Zemlji. I oni se ne bore protiv nas radi nekih materijalnih dobitaka. Kada bi to bilo tako, onda bi ta stvar bila jednostavna i za njih i za nas, i bilo bi moguće da se nađe jedan kompromis oko toga. Ali rijeke (čistog) mlijeka koje teku našim srcima i venama, ne možemo nikada uprljati sa morem njihove pogrešne i nečiste ‘akide. Prije je kolonizacija bila fasada krstaša isto kao što je ona danas fasada židova i krstaša. A car Rimljana, Buš, je nekoliko puta naglasio da je to krstaški pohod. Zašto onda ljudi lažu i poriču (ovu istinu)? Ako si ti ovo spoznao, o mudžahide, onda je tvoja dužnost da ne pomiješaš zastave ispred sebe i da te ne obmanu nazivi. Isto tako, moraš očistiti svoje srce i svoje redove od prljavštine. Stoga, teško se tebi ako postoji širk u tvom srcu ili mušrik u tvojim redovima, jer ti treba da znaš da je postojanje širka u našim redovima i srcima najveća prepreka pobjede i najbrži put ka porazu. Uzvišeni Allah je rekao: {A zulumčari nemaju ni zaštitnika, ni pomagača.} [Eš-

Šura: 8]. I On ﷾ je rekao: {A zulumčarima nema pomagača!} [El Bekara: 270]. Tumačenje ovoga se nalazi u Njegovom ﷾ govoru: {“O sinko moj, nemoj Allahu u obožavanju nikoga pridruživati; širk je, zbilja, zulum veliki.”} [Lukman: 13]. Dodatno ovome je iskrenost nijjeta prema Allahu, što spada u najvažnije faktore pobjede i temkina (postizanja moći/ ujedinjenja). Uzvišeni Allah je rekao: {On je znao šta je u srcima njihovim, pa je spustio smiraj na njih, i nagradit će ih skorom pobjedom.} [El Feth: 18]. To znači da se ova nagrada daje zbog istine i iskrenosti nijjeta prema Gospodaru svjetova. Tako ovaj ajet ukazuje na to da je ovo jedan od uslova za temkin i ako bude prisutan Uzvišeni Allah će nagraditi osvajanjem, pobjedom i temkinom. Allah ﷾ je rekao: {Pa ko se nada susretu s Gospodarom svojim, neka čini dobra djela neka u ‘ibadetu Gospodaru svome nikoga ne pridružuje.} [El Kehf: 110]. Iz ovog razloga je Allahov Poslanik ﷺ kao vođa među ljudima najviše pazio na to da prije svega u džihadu očisti srca svojih ashaba od ove bolesti, a pri tome se fokusirao na vođe džihada. Pa je rekao g: “Tako mi Allaha, mi za ovaj posao nikoga nećemo priznati (kao vođu), koji pita za to ili traži to.” [Bilježe Buhari i Muslim]. I prenosi se od Ebu Sa’ida ‘Abdur-Rahmana ibn Semura ؓ da je rekao: “Allahov Poslanik ﷺ je rekao: ‘O ‘Abdur-Rahmane ibn Semura, ne pitaj za vođstvo jer ako ti se ono da a ne pitaš za njega, onda će ti se u tome pomoći, a ako ga dobiješ putem pitanja bit ćeš mu prepušten.’” [Bilježe Buhari i Muslim]. En-Nevevi ؒ je rekao: “Učenjaci su rekli: ‘Mudrost toga da ne dobiva vođstvo onaj ko pita za njega je zbog toga što će mu biti prepušten, a zatim mu se neće pomoći kao što je spomenuto u prethodnom hadisu od ‘Abdur-Rahmana ibn Semure. I ako nema pomoći u tome, onda ne može nikada biti sposoban za to, a samo sposobni smije imati vođstvo.’” Može biti da neko već dugo ide prema Allahu, da učestvuje u džihadu na Allahovom putu i da je u njemu učinio mnogo dobra, čiju mjeru samo Allah zna, ali on nije prikladan za vođstvo,

iako on može da misli o sebi da je on u stanju za to. Od Ebu Zerra ﷺ se prenosi da je rekao: "Rekao sam Allahovom Poslaniku ﷺ: 'Da li ćeš me postaviti za vođu?' Zatim me je udario po ramenu svojom rukom i rekao: 'O Ebu Zerre, ti si slab, a to je jedna povjerljiva stvar i ona je na Sudnjem danu sramota i kajanje.'" [Bilježi Muslim]. Ali za neke ljude može biti dužnost da to zahtijevaju, kada vide da se proliva krv i krade imetak, a oni su u stanju da to spriječe. Plemeniti sin plemenitog (Jusuf n) je rekao: {"Postavi me", reče, "da vodim brigu o zalihama u zemlj i, ja sam zaista čuvaran i znan."} [Jusuf: 55].

Džema'at (Zajednica)

Uzvišeni Allah ﷻ je rekao: {Svi se čvrsto držite za Allahovo uže i ne razjedinjujte se! l sjetite se blagodati Allahove prema vama, kada ste bili neprijatelji, pa je On sjedinio srca vaša i postali ste, Njegovom milošću, braća!} [Aal ʻImran: 103]. ʻAbdullah ibn Mes'ud ؓ je rekao: "O ljudi, držite se pokoravanja i džema'ata jer to su Allahove granice koje je On postavio (naredio). I ono što prezirete od džema'ata i pokoravanja je doista bolje od onoga što volite od razjedinjenja." [Bilježi Ibn Džerir et-Taberi]. Kako i može biti drugačije kada je potvrđeno od Allahovog Poslanika ﷺ da je rekao: "Postoje tri svojstva koja ne prezire srce jednog muslimana: iskrenost djela radi Allaha i savjet zapovjednika..." A u drugoj predaji stoji: "Pokoravanje zapovjedniku i pridržavanje džema'ata jer okružuje je njen poziv (kao jedna ograda)." [Bilježi Ahmed]. Ibnul-Kajim ؒ je u objašnjenju ovog hadisa rekao da onaj koji sva svoja djela čini iskreno radi Allaha, u svim njihovim stvarima daje savjete Allahovim robovima, pridržava se džema'ata i njegovo srce je čisto i nepomućeno, on će biti onaj od Allahu bliski (evlija). A onaj ko nije kao ovaj, njegovo srce će biti ispunjeno svakim zlom i bolešću. Ovo je temelj na kojem bi muslimani trebali stojati, ujedinjenje, a ne razjedinjenje, držanje za Allahovo uže, a ne skretanje i neslaganje. Ovo ujedinjenje je sebeb dostojanstva pobjede i temkina na dunjaluku, a na Ahiretu sebeb bijelih lica i uzdizanja stepena, jer se prenosi od Ibn ʻAbbasa ؓ da je o Allahovom ﷻ govoru {Na Dan kada će neka lica pobijeljeti, a neka pocrnjeti.} [Aal ʻImran: 106], rekao: "Lica sljedbenika Sunneta i džema'ata (ehlu-s-sunna ve-l-džema'a) će pobijeliti, a lica sljedbenika novotarija i razilaženja će pocrniti."

Sa razilaženjem nikada neće doći ponos i pobjeda, čak i ako je naš emir od najboljih i najhrabrijih Allahovih stvorenja

na Njegovoj Zemlji. Jer kada je vođa pravovjernih ‘Ali ibn Ebu Talib رضي الله عنه bio halifa, na cijeloj Zemlji nije postojao bolji od njega. Ali kada se Ummet razišao u pogledu njega i jedna grupa od bugata (onih koji pretjeruju), a zatim haridžija - Allah ih odstranio - ustala protiv njega, nije mogao postaviti nijednu vojsku koja bi se borila protiv kafira. Šejhul-islam Ibn Tejmijje رحمه الله je rekao u govoru o dvanaest imama kod rafidija: “Među ovim (imamima) nije bilo nijednog koji je posjedovao sablju (to znači moć) osim ‘Ali ibn Ebu Talib. I uprkos tome, nije uspio u vremenu svog hilafeta napasti kafire ili osvojiti neki grad, niti je ijednog kafira ubio. Štaviše, muslimani su bili zauzeti međusobnom borbom, dok su kafiri na istoku i mušrici i ehlu-l-kitab u Šamu nastojali da ih napadnu. Čak se spominje da su uspjeli zauzeti neke zemlje muslimana.” [Minhadž es-Sunna].

Bitka kamila je najstrahovitiji primjer rezultata razjedinjenja redova i razilaženja u zajedničkoj riječi. I bilo je skroz drugačije kada je došla godina ujedinjenja i Ummet se okupio oko Mu’avije h. On je podigao vojske, osvojio zemlje, sakupljao zekat i djelio novac. Niko ne poriče da se ‘Ali više bojao Allaha, bio hrabriji i bio pravedniji od Mu’avije رضي الله عنه, ali razjedinjenje je zlo. Allahov Poslanik ﷺ je rekao: “Ko izađe iz pokornosti, napusti džema’at (zajednicu) a zatim umre, umrijet će džahilijjetskom smrću. I ko se bori pod nepoznatom zastavom, razljuti se za neku grupu ili poziva nekoj grupi i bude ubijen na tome, umrijeće džahilijjetskom smrću.” [Bilježi Muslim]. I on ﷺ je rekao: “Ko vidi kod svog emira nešto što mrzi neka bude strpljiv na tome, jer zaista ko se raziđe od džema’ata makar za pedalj i umre umro je džahilijjetskom smrću.” Sa Allahovom podrškom, sve dok su naša srca ujedinjenja oko jednog emira, o kojem imamo dobro mišljenje i od kojeg odbacujemo sve optužbe i sumnje, tako mi Allaha, čak kada bi Amerika i cijela njihova vojska sa svim njihovim ljudima i ženama došla da se bori protiv nas,

mi ćemo na kraju biti pobjednici. Zato, o Allahovi vojnici, spriječite svakoga ko želi da razjedini vaše redove.

Slušanje, Pokoravanje i Pridržavanje Allahovih naredbi

Uzvišeni Allah ﷻ je rekao: {I sjetite se Allahove milosti kojom vas je obasuo i zavjeta kojim vas je obavezao, kad ste rekli: «Slušamo i pokoravamo se!} [El Ma'ida: 7]. Prenosi se od 'Ubade ؓ da je rekao: „Dali smo prisegu (beja'a) Allahovom Poslaniku ﷺ na poslušnost i pokornost, i u onome što nam se sviđa i onome što nam se ne sviđa, i u teškoći i u lahkoći (obiIju i oskudicu, i u dobru i u zlu), i onda kada vidimo da je neko nešto, iako to nama pripada, prisvojio, te da se nećemo boriti za vlast s onima koji su je dostojni, dodavši: 'osim da vidite kod njih otvoreni kufr za koji imate jasan dokaz od Allaha.'" [Bilježe Buhari i Muslim]. U drugom rivajetu stoji: „Kada smo čili, a i kada smo tromi." I rekao je g: „Pokoravajte se vođi makar on bio i obični rob koji vas predvodi Allahovom Knjigom." [Bilježi Muslim].

Rekao je Hafiz ibn Hadžer u djelu 'Fethu-l-Bari': "Naređeno je pokoravanje svakom emiru, bio on ili ne bio halifa." I rekao je Allahov Poslanik ﷺ: "Naređujem vam pet stvari koje je Allah ﷻ naredio meni: zajednica (džema'at), poslušnost i pokornost, hidžra i džihad." [Bilježe Ahmed, Et-Tirmizi od El Harisa el Eš'arija, a to je Ebu Malik].

Ono što želim naglasiti ovdje jeste iskrenost u poslušnosti i pokornosti i ozbiljnost u pridržavanju Allahovih naredbi u teškoći i u onome što se osobi ne sviđa, dok je pokoravanje u onome što se osobi sviđa jednostavna stvar, Allahovom pomoći. I najviše na šta upozoravamo jeste nepokornost u vođenju borbi, jer mi smo vidjeli njegove posljedice više puta, i ono je uvijek bilo razlog mnogih kajanja.

Primjer tome je slučaj kada je Allahov Poslanik ﷺ sa vojskom ashaba u bici na Uhudu svakoj jedinici odredio

mjesto gdje će stojati i postavio strijelce koji će šiti njihova leđa kako ih neprijatelj ne bi opkolio. Rekao im je vrlo jasno: „Štitite naša leđa, pa ako nas vidite da gubimo, nemojte nas pomagati, a ako nas vidite da pobjeđujemo i uzimamo ratni plijen, nemojte nam se pridruživati (nemojte napuštati svoja mjesta)." [Bilježi Ahmed od Ibn 'Abbasa]. Ali strijelci nisu razmišljali o naredbi Allahovog Poslanika ﷺ i zbog toga su muslimani doživjeli poraz i ubijen je velik broj njih samo zbog jedne greške (grijeha) koju je počinila jedna vojna jedinica, pored toga što su dobili savjet i upozorenje od svog emira.

To je dokaz da kazna za vojnu grešku dolazi brzo. Svaki idžtihad (osobni sud/mišljenje) vojnika pojedinca koje se suprostavlja idžtihadu njegovog emira, makar ono izgledalo dobro i korisno, predstavlja veliku grešku i otvara vrata velikog zla. Vojnik se pokoravanjem svome emiru, koji mu ne naređuje haram, pokorava Allahu ﷻ. A što se tiče vojnog idžtihada za vojnu operaciju, pa to spada u lično pravo emira i vojnici ne smiju da rade suprotno tome, ali imaju pravo da savjetuju svoga emira jer u osnovi: „Mišljenje vođe, koje je u sklopu njegove odgovornosti kao vođe, se ne poništava mišljenjem nekog muslimana." [Ibn Muflih – Kitabul-Furu'u].

Pogledaj, o Allahov robe, blagodat koju pronalazimo u poslušnosti i pokornosti u poteškoći i iskušenju kada je Allahov Poslanik ﷺ saznao da se Ebu Sufjan vraća da napadne i pobije ostalu vojsku islama, on ﷺ je pozvao ranjene muslimane da ga pomognu i oni su se odazvali naredbi Allaha ﷻ i Njegova Poslanika ﷺ. Rekao je Uzvišeni: {One koji su se Allahu i Poslaniku i nakon zadobijenih rana odazvali, one između njih, koji su dobro činili i bogobojazni bili – čeka velika nagrada} [Aal 'Imran: 172]. Takvo je bilo njihovo stanje i kada su se vratili iz bitke El Ahzab (bitka na Hendeku), radosni što će se napokon moći odmoriti i što se nalaze u sigurnosti, još sa njih nije spala prašina opsade u

kojoj su se nedavno nalazili, a već im je došao poziv u drugu bitku: {Neka svako od vas klanja ikindiju samo u plemenu Benu-Kurejza!} [Bilježe Buhari i Muslim od Ibn ‘Omera]. I odazvali su se naredbi Allaha i Njegova Poslanika ﷺ, a Allah i Njegov Poslanik ﷺ su govorili istinu, i porazili su svoga neprijatelja iskrenom poslušnošću i pokornošću, i čvrstim pokoravanjem Allahovim ﷻ naredbama. Bilježi se u dva Sahiha[1] da je Ebu Hurejre رضي الله عنه rekao: „Allahov Poslanik ﷺ je rekao: ‘Ko se pokorava meni taj se pokorava i Allahu, a ko je neposlušan meni taj je neposlušan i Allahu. Ko se pokori mome namjesniku taj se pokorio i meni, a ko nije poslušan mome namjesniku taj nije poslušan ni meni.’“

Neke od stvari koje pomažu u slušanju i pokoravanju emiru su:

1. Lijepo mišljenje o emiru: rekao je Uzvišeni: {O vjernici, klonite se mnogih sumnjičenja, nekā sumnjičenja su, zaista, grijeh.} [El Hudžurat: 12]. Pa ako je obaveza da vjernik ima lijepo mišljenje o svim muslimanima, onda je lijepo mišljenje o emiru obaveznije. Nema ništa štetnije za džihad od toga da osoba ima loše mišljenje o emiru. Kako i ne kad je to najlažniji govor. Rekao je Allahov Poslanik ﷺ: „Čuvajte se sumnjičenja, uistinu su sumnjičenja najlažniji govor.“ [Bilježe Buhari i Muslim od Ebu Hurejre]. Rekao je pisac djela ‘Fejdul-Kadir’: „Loše mišljenje o osobi koja ne zaslužuje da se o njoj loše misli je dokaz da sama osoba koja ima loše mišljenje nije ispravna. Kao što je rečeno: ‘Ako se pokvare djela čovjeka, pokvare se i njegova mišljenja.’“

2. Poštovanje emira: Imam Ahmed رحمه الله bilježi da je Mu’az رضي الله عنه rekao: „Allahov Poslanik ﷺ nam je oporučio da ko uradi jednu od pet stvari zagarantovano mu je od

1 Buhari i Muslim

> Allaha (da će ga uvesti u Džennet): ko posjeti bolesnika, prisustvuje dženazi, izađe u borbu na Allahovom putu, ode kod Imama (vođe) želeći s tim da mu iskaže poštovanje i čast, ili sjedi kod kuće, a ljudi su mirni od njega i on je miran od ljudi.“

Slušanjem i podržavanjem emira se njemu ukaziva čast i poštovanje, kao i spominjanjem njega po lijepim vrlinama, te požurivanjem ka pokornosti njegovoj naredbi, i davanjem savjeta nasamo. Hafiz ibn Hadžer ﵀ prenosi u djelu ‘Fethu-l-Bari’: “Biti iskren prema vođama muslimana znači pomagati ih u njihovim odgovornostima, podsjećati kad zakažu i zapostave nešto od njih, pozivati druge da se ujedine sa njima, te truditi u vraćanju odbjeglih srca njemu.“

Strpljenje i Izdržljivost

Rekao je Uzvišeni: {O vjernici, budite strpljivi i izdržljivi, na granicama bdijte i Allaha se bojte, da biste postigli ono što želite!} [Aal ‘Imran: 200]. Ovaj put je dug i zato je potrebno vjerniku da se opskrbi sa bogobojaznošću, strpljenjem i izdržljivošću. Ovaj put je težak i popločan trnjem i iskušenjima i zato je potreban sabur i izdržljivost, jer džihad je ‘ibadet kojeg nam je Allah ﷻ učinio obaveznim. Stoga, moramo sebe opskrbiti i ojačati sa strpljenjem i izdržljivošću, jer koliko god da su bolovi jaki i iskušenja žestoka, moramo nastaviti da koračamo ovim putem.

Imam Malik رحمه الله prenosi od Zejda ibn Eslema da je rekao: „Ebu ‘Ubejda ibn el Džerrah رضي الله عنه je poslao pismo ‘Omeru ibn el Hattabu رضي الله عنه i spomenuo mu veliki broj Rimljana i čega se pribojava od njih. Pa mu je ‘Omer رضي الله عنه odgovorio: ‘A zatim. Koliko god da vjernika pogode iskušenja i poteškoće, Allah će nakon toga dati izlaz, jer neće izgubiti oni koji su bili iskušavani, neće jedna muka pobjediti dvije lasti. Uzvišeni Allah je rekao: {O vjernici, budite strpljivi i izdržljivi, na granicama bdijte i Allaha se bojte, da biste postigli ono što želite!} [Aal ‘Imran: 200].’“

I rekao je Uzvišeni: {Mi ćemo vas dovoditi u iskušenje malo sa strahom i gladovanjem, i time što ćete gubiti imanja i živote i ljetine. A ti obraduj izdržljive} [El Bekara: 155]. Rekao je Ebu Dža’fer et-Taberi: „Ovaj govor Uzvišenog Allaha znači da će sljedbenici Allahovog Poslanika ﷺ biti žestoko iskušani i testirani kako bi vidio među njima ko će slijediti Allahovog Poslanika ﷺ a ko će odustati.“ [Et-Tefsir].

U svakom slučaju ishod sabura je dobar. Rekao je Uzvišeni: {A ako otrpite, to je, doista, bolje za strpljive.} [En-Nahl: 126]. Tražite pomoć od Allaha i izgovarajte ono što su izgovarali

vaši prethodnici od prethodnika mudžahida: {I kad nastupiše prema Džalutu i vojsci njegovoj, oni zamoliše: "Gospodaru naš, nadahni nas izdržljivošću i učvrsti korake naše i pomozi nas protiv naroda koji ne vjeruje!"} [El Bekara: 250], i govor muvehhida koji su bili iskušavani: {"Gospodaru naš, daj nam snage da izdržimo i učini da kao vjernici umremo!"} [El A'raaf: 126]. Time su postali pobožni šehidi, nakon što su bili čarobnjaci, kafiri.

I znaj, kao što je rekao najiskreniji ﷺ, poslan od Gospodara svih svjetova: „Znaj, kada bi se svi ljudi okupili da ti neku korist donesu, ne mogu ti koristiti osim onoliko koliko ti je Allah propisao. I kada bi se svi ljudi okupili da ti štetu nanesu, ne mogu ti naštetiti osim onoliko koliko ti je Allah propisao." [Bilježe Ahmed i Et-Tirmizi od Ibn 'Abbasa]. I rekao je ﷺ: „Znaj da pobjeda dolazi uz strpljenje, i da iz svake nevolje ima izlaz i da je uz poteškoću i olakšica." [Bilježi Ahmed od Ibn 'Abbasa].

Ono na što se želim usredotočiti i što je kod nas potvrđeno, je izdržljivost i postojanost vođa, posebno na bojnom polju i u susretu sa neprijateljima. Došlo je u hadisu: „Jedan čovjek upita Beraa' رضي الله عنه: 'O Ebu 'Umare, jeste li krenuli u bijeg na dan bitke na Hunejnu, (jer ja sam tako čuo)?' - Što se tiče Allahovog Poslanika ﷺ - rekao je Beraa' - on nije krenuo da bježi. Ebu Sufjan bin Haris držaše uzde njegove mazge, pa kada su ga opkolili mušrici, sišao je i počeo govoriti: 'Ja sam vjerovjesnik i nema laži! Ja sam potomak 'Abdul-Muttaliba!'" [Bilježe Buhari i Muslim]. U ovom hadisu se nalaze uzvišene koristi koje predstavljaju svjetlo na ovom putu.

Prvo, vođa je bio prisutan na bojnom polju u vrijeme bitke, na mjestu same borbe. Nije izašao iz tog mjesta tvrdeći da je njegov izlazak samo „simboličan". Nije rekao da njegovim odlaskom odlazi i da'va. Stoga, najmanje što tražimo od naše

braće jeste to da pretpostavljeni (valiji) ostanu unutar svoga vilajeta, da emiri područja ostanu unutar svoga područja, da emiri ketiba (jedinica) ostanu unutar svojih ketiba i grupa. A oni koji nisu u stanju to učiniti, onda se njima ne smije davati vođstvo, makar bio sposoban za to, jer lavovi ne love izvan džungle, osim kada se hrane žrtvom drugih.

Drugo, u govoru 'držaše uzdu njegove mazge'; emir mora da pokaže izdržljivost i postojanost, i da to potvrdi svojim govorom i djelom. Allahov Poslanik ﷺ je u ovoj opasnoj i teškoj situaciji jahao na magarcu koji je inače spor. Rekao je Ibn Kesir رحمه الله: „Tog dana, u vrijeme kada je rat dostigao vrhunac žestine i njegova ga vojska napustila, on ﷺ je pored toga krenuo na sporom magarcu, koji ne odgovara ni za napad, ni za povlačenje, a ni za bježanje. Uzviknuo je svoje ime kako bi svi znali da je to on, i na taj način pokazao potpunu hrabrost i odlučnost. Neka su na njega Allahov spas i mir sve do Sudnjega dana." [Et-Tefsir]. Ibn Battal رحمه الله je spomenuo da je El Muhalleb rekao: „Ovaj hadis pokazuje da jahanjem magarca u ratu vođa s tim pokazuje izdržljivost i postojanost, te da ne razmišlja o povratku ili napuštanju bojnog polja, te isto tako ono služi kao podstrek njegovim sljedbenicima, jer ako oni vide da je njihov vođa čvrst i odlučan i oni će biti zajedno sa njim čvrsti i odlučni." [Šerh Sahihu-l-Buhari].

U ovom govoru se nalazi sljedeća korist. Vođa ne bi trebao da uzima prijevoz koji je brži i jači od prijevoza njegovih vojnika, nego bi trebao da uzme sličan njihovim ili sporije od toga, kako bi s tim svojim vojnicima pokazao čvrstinu i odlučnost, i tako uklonio sumnje i strahove, a pogotovo ako je ono što je uzeto za prijevoz od džihadskog imetka.

Treće, prepoznavanje Allahovog Poslanika ﷺ, njegovim prisustvom i govorom 'Ja sam vjerovjesnik i nema laži'. Kada se zaoštrila bitka i duše počele da strahuju do toga

da je čovjek znao proći pored svoga brata, a nije ga mogao prepoznati od žestine bitke i poraza kojeg su doživjeli muslimani, pa je Allahov Poslanik ﷺ zbog toga morao da kaže svojim vojnicima da je on prisutan i da nije pobjegao, iako je s tim sebe otkrio i doveo u opasnost da bude ubijen, ali ovo nije bilo ni vrijeme ni mjesto za skrivanje i čuvanje, nego za žrtvovanje života i pokazivanje izdržljivosti (čvrstine) u teškim trenucima.

Najčudnije od svega je to da ima emira džihada koji, kada se zaoštri bitka i neprijatelj napadne njihovo područje, oni napuste svoje vojnike i pobjegnu, te se sakriju negdje i ne kontaktiraju nikoga, pa čak i promjene svoje ime i izgled. Neki od njih koriste opravdanje da moraju da čuvaju svoje „ispravno“ vođstvo, unatoč tome što su nanijeli štetu i sebi i svojoj braći. A da su ostali izdržljivi i postojani i uredili svoje vojnike i borili se protiv neprijatelja bili bi primjer drugima svojom upornošću, odlučnošću i izdržljivošću i donijeli bi spas i uspjeh, i sebi, i svojoj braći.

Četvrto, bilježi se u Sahih Muslim da je Allahov Poslanik ﷺ rekao: „'Abbase, pozovi one koji su dali prisegu pod Samurom (vrsta drveta).' Abbas je povikao (a imao je prodoran glas): 'Gdje su oni koji su dali prisegu pod Samurom?!' Tako mi Allaha, kada su čuli moj glas, odazvali su se tako sentimentalnim glasom kao što to rade krave prema svojim teladima i rekli su: 'Odazivamo se, odazivamo se!'“ Kaže Ibn Ishak رحمه الله: „Ljudi su pokušali povući sa sobom svoje deve ali nisu uspjeli, pa su ih ostavili, potom uzeli štitove i sablje, i krenuli prema zvuku sablji (da se bore).“ [Sira Ibn Hišam].

Prenosi Et-Taberi da je Allahov Poslanik ﷺ rekao 'Abbasu رضي الله عنه: “Pozovi ensarije i pozovi muhadžire. Zatim je počeo da ih doziva, pleme po pleme. Zatim mu ﷺ reče: 'Pozovi one koji znaju suru El Bekara.' Pa su ljudi došli svi zajedno.“ [Et-Tefsir].

U Sahih Muslim stoji da su posljednji pozivi bili upućeni plemenu Beni el Haris bin el Hazreždi. Ovdje zapažamo jedan važan stav i poslaničku, božanstvenu, i uzvišenu korist, a to je postupak Allahovog Poslanika ﷺ u trenutku kada su ljudi pobjegli i kad se saff (red) razdvojio, sve dok s njim nije ostalo samo 12 ljudi, a u drugim predajama stoji 80 ljudi. Pobjegli su muslimanski konjanici i heroji bitke, među kojima i najbolji ljudi kao što je Seleme ibn el Akva'. Štaviše, pobjegli su najbolji Allahovi robovi i oni koji su dali prisegu i drugi. Ali se vođa nije predao, niti malaksao, nije odustao, niti je spustio sablju, niti je pobjegao sa bojnog polja. On ﷺ je stojao čvrsto i postojano, zatim je počeo dozivati ljude po njihovim karakteristikama, pa je počeo sa učenima i onima koji su bili poznati po imanu, zatim iskrene vojnike, zatim pobožnjake, zatim one koji su dali prisegu pod drvetom i koji su dali prisegu Er-Ridvan, zatim je pozvao učače Kur'ana i nosioce Allahove Knjige, posebno one koji su znali suru El Fatiha, zatim one koji su znali suru El Bekara, i kada se na desetine njih okupilo oko njega, pomažući ga i štiteći ga, počeo je da poziva Ensarije, pleme po pleme, zatim po imenima, zatim je počeo pozivati one koji su pobjegli iz bitke, a među njima je bilo i onih koji su dali prisegu pod drvetom, te onih koji su poznavali suru El Bekara, pa je počeo ﷺ da ih jednog po jednog poziva, zatim je pozivao uopšteno.

Ovdje zapažamo jedan važan stav i pouku, a to je da pored toga što napuštanje bojnog bolja i bježanje sa njega spada u velike grijehe i čovjek može biti ubijen u tom stanju a da se prethodno nije pokajao, što je mnogo opasno, pored svega toga, Allahov Poslanik ﷺ je one koji su pobjegli dozivao na lijep način, dozivajući ih njihovim imenima i imenima plemena, a u tome se nalazi velika korist. Stoga, emir treba da u vremenu poteškoće, nakon dozivanja Allaha, prvo doziva mudžahide, i to dozivajući ih njihovim imenima ili imenima plemena, i nikako ne smije da grdi nekoga od njih. Također,

emir mora da kontaktira svakog onog ko je napustio džihad i da ga podsjeti na one koji su ga prestigli u džihadu i na obaveznost džihada na Allahovom putu, i da nastoji da ga vrati u redove njegove braće. A ako ga napusti, prepustio ga je šejtanu i njegovoj strani i to će biti šteta za džihad i njegovu vojsku, a to ne radi osoba koja ima razum.

Peto, postoji korist u poznavanju onih koji su pobjegli sa Hunejna. Muslim bilježi u svom Sahihu da je Umm Sulejm ﵂ uzela sa sobom nož na dan Hunejna i rekla: „O Allahov Poslaniče, ubij one koji nisu od nas, oslobođene, jer su te napustili. Allahov Poslanik ﷺ reče: 'Ummu Sulejm, Allah ﷻ je uistinu, dovoljan i On dobročinstvo čini.'" Buhari bilježi da je sa Allahovim Poslanikom ﷺ bilo deset hiljada, a oslobođeni su pobjegli. En-Nevevi ﵀ je rekao o oslobođenima da su to oni kojima je oprošteno od stanovnika Mekke na dan njenog osvajanja i zbog toga se zovu tako, jer im je Allahov Poslanik ﷺ oprostio i pustio ih, ali njihov islam je bio jako slab, pa je Umm Sulejm pomislila da su oni munafici i da ih je dozvoljeno ubiti jer su napustili bojno polje.

Ono što je vrlo jasno jeste da su na dan Hunejna oslobođeni bili ti koji su počeli sa bježanjem, što je dovelo do pometnje u redovima muslimana i ulaska straha u srca hrabrih i iskrenih, pa su i oni učinili ono što su učinili oslobođeni.

Pitanje zbog kojeg sam stao kod ovog stava je sljedeće. Da li je Allahov Poslanik ﷺ učinio grešku – daleko bio od toga - kada je na dan Hunejna poveo sa sobom oslobođene, jer je poznato bilo da su oni tek primili islam i u njihovom islamu je bilo slabosti, kao što se prenosi, i Allahov Poslanik ﷺ ih još nije podučio tevhidu? Slabost i početak njihovog islama potvrđuje nam događaj koji se desio kada je Allahov Poslanik ﷺ izašao na dan Hunejna i prošao sa njima pored jednog drveta (drvo lotosa) oko kojeg su mušrici kružili i na

njega vješali svoje sablje, poznato kao Zatu Envatin, pa su mu oni (oslobođeni) rekli: „O Allahov Poslaniče, učini i ti nama jedno drvo Zatu Envatin kao što i mušrici imaju Zatu Envatin. Pa je Allahov Poslanik ﷺ rekao: ‘SubhanAllah! Rekli ste kao što su (Benu Israil) rekli Musau: {Napravi i ti nama boga kao što i oni imaju bogove!}.’“ [Bilježi Et-Tirmizi od Ebu Vakida el-Lejsija].

Ovo spominjem jer je od vremena uspostavljanja Islamske države u našu vojsku ušlo dosta ljudi sa bolesnim srcima, koji su bili razlog za slom i popuštanje neke braće u nekim mjestima. Mi nismo učinili ništa više do slijedili primjer Allahovog Poslanika ﷺ. Kada mu je Allah ﷻ podario pobjedu i osvajanje Mekke, i bio mu dovoljan i dobročinstvo činio, on ﷺ je podijelio osvojenu ganimu (ratni plijen) i dao je oslobođenima i Muhadžirima, ali nije ništa dao Ensarijama, kao što to bilježe Buhari i drugi, a oslobođeni su ti koji su počeli sa bježanjem i ugrozili vojsku. Rekao je Ibnul-Kajjim رحمه الله: „Mudrost u tome je da pokaže kako Allah ﷻ ne pomaže Svoga Poslanika sa velikim brojem ulaska novih ljudi u Njegovu vjeru, niti sa prestankom borbe njegovog plemena (naroda).“ [Ibn Hadžer - Fethu-l-Bari].

Stoga, donosimo Ummetu radosne vijesti, da naše vođe, od osnivanja Države, ni za jedan trenutak nisu napustili svoje oružje, a zahvala pripada Allahu. Oni su, sve do sada, heroji bitaka i vitezovi borbe. Njihovi primjeri su kao primjeri onih koji su bili prije njih u ovom hajru. A sva zahvala pripada samo Allahu, Gospodaru svih svjetova.

Priprema

Rekao je Uzvišeni Allah: {I protiv njih pripremite koliko god možete snage} [El Enfal: 60]. Rekao je pisac djela "Advau-l-bejan": "To je jasna naredba za pripremu svega onoga što je moguće od opreme i snage, bez obzira koliko napredna sredstva snage bila. Stoga, to je jasna naredba koja se mora uklopiti sa razvojem ovosvjetskih stvari kada se radi o ovome (pripremi za borbu)."

Poznato je da je džihad danas fard 'ajn (stroga obaveza) svakom muslimanu, a sve ono što je potrebno za ispunjavanje vadžiba samo za sebe postaje vadžib. Rekao je Allahov Poslanik ﷺ: "Bacajte, potomci Ismailovi, vaš otac je bio strijelac." [Bilježi Buhari od Seleme ibn el Uku'a]. I rekao je g: "Zaista je snaga u streljaštvu." [Bilježi Muslim od Ukbe bin 'Amira]. Rekao je Es-San'ani u svom pojašnjenju prethodnog hadisa: "Ovaj hadis ukazuje na to da se u ajetu pod riječju snaga misli na pucanje strijela, jer je ono bilo uobičajeno u vrijeme Poslanika ﷺ. A pod streljaštvom se također misli i na puške sa kojima se puca na mušrike i bugate." [Subul es-Selam]. Ukratko, priprema za borbu koja se vodi protiv neprijatelja od krstaša i murtedda je obaveza svakog muslimana, koji je obavezan da vodi džihad.

Ovdje ću istaći nekoliko tačaka:

Prvo je ono što je spomenuo Ebu Dža'fer et-Taberi رحمه الله u tefsiru govora Uzvišenog Allaha {koliko god možete snage} gdje je rekao: "Sve ono što vam može pomoći u pripremi od naoružanja koje će vam biti sredstvo snage protiv njih." [Džami' el Bejan]. Prema tome, izrađivanje naoružanja je ono što najviše pomaže džihad na Allahovom putu, a to je ono što se danas naziva 'ratna proizvodnja'. Uzvišeni Allah je spomenuo ovu proizvodnju na više mjesta u Svojoj Knjizi. Štaviše, spomenuo je to na veoma precizan način. Rekao

je Uzvišeni: {I naučismo ga da izrađuje pancire za vas da vas štite u borbi s neprijateljem – pa zašto niste zahvalni?} [El Enbija': 80]. Rekao je Et-Taberi رحمه الله: "Panciri kod Arapa predstavljaju sve vrste naoružanja, bilo da se radi o oklopu, sablji ili koplju" Rekao je Ibn Kesir: "[Allah ga je podučio] kako da pravi oklope." Uzvišeni Gospodar je spomenuo svojstvo oklopa pa je rekao: {Pravi široke pancire i čestito ih pleti!} [Sebe': 11]. Tj. širok i dug oklop, {i čestito ih pleti!}, rekao je autor djela 'Advau-l-bejan': „Tj. stavljanje nastavaka i eksera u izradi oklopa, koristeći odgovarajuće veličine." Ibn Kesir prenosi od Katade da je rekao da su oklopi bili glatki kao posteljina, a Davud je prvi koji ih je pravio sa nastavcima.

Ovo nam ukazuje na božansku pažnju koja je data pravljenju oklopa, do toga da je Allah سبحانه وتعالى to u detalje spomenuo i objasnio, te počastio s tim Svoje robove, govoreći: {pa zašto niste zahvalni?}. Nažalost mnogi mudžahidi, odnosno većina njih, ne mare mnogo za ovu stvar u našem ratu protiv neprijatelja, a u tome se nalazi mnogo koristi, od kojih je najvažnija čuvanje života mudžahida - što predstavlja najvrijedniju stvar kod nas - od neprijateljskih metaka i gelera granata.

Druga korist je čuvanje mudžahida od ranjavanja na kritičnim mjestima, što bi mu, ako bi se desilo, predstavljalo prepreku u džihadu ili bilo razlog da u toku borbe zbog ranjavanja izgubi svijest i ostane ležati u nesvjesti, te tako bude izložen zarobljeništvu od strane neprijatelja.

Treća korist jeste da je mudžahid s tim potpomognut kako bi došao do mjesta koja su najbliža neprijatelju. Ovo

se posebno primjenjuje na heroje koji žestoko napadaju neprijateljske pozicije i lavove šehidskih operacija.

I na kraju, posljednja korist koju moramo navesti jeste da mi nismo hrabriji od Allahovog Poslanika ﷺ, ali pored toga on ﷺ je nosio oklop i kacigu, baš kao što je nosio i sablju. U Buharijevom Sahihu se bilježi da je ʻAiša رضي الله عنها rekla: "Allahov Poslanik ﷺ umro je, a oklop mu bijaše založen kod jednog Jevreja za trideset sa'a ječma." [Bilježi Buhari]. Imam Ahmed bilježi u svom Musnedu i Ebu Davud od Saib ibn Jezida koji je rekao da je Allahov Poslanik ﷺ na dan Uhuda nosio dva oklopa, jedan na drugom. Prenosi se od Enesa ibn Malika, kao što se bilježi u dva Sahiha da je Allahov Poslanik ﷺ u godini osvajanja Mekke ušao u nju, a na glavi je nosio kacigu.

Štaviše, Uzvišeni Allah nas je uputio na korištenje metalnih poluga (rastopljeni metal) koje predstavlja osnovu u izradi današnjeg naoružanja. Kaže Uzvišeni u priči o Zil-Karnejnu: {"Donesite mi velike komade gvožđa!" I kad on izravna dvije strane brda, reče: "Pūšite!" A kad ga usija, reče: "Donesite mi rastopljen mjed da ga zalijem."} [El Kehf: 96]. Tj. donesite mi veliki komad željeza i pušite u njega, raspaljujte nad njim vatru dok se sav ne užari i postane crven. Kaže: {Donesite mi rastopljen mjed da ga zalijem}, tj. rastopljeni bakar, a nedavno je otkriveno da dodavanjem bakra u željezo predstavlja najbolji način za jačanje, otpornost i dodatno učvršćivanje željeza.

Allah je podučio Nuha kako da izgradi lađu, tako što mu je rekao: {i gradi lađu pred Nama i po Našem nadahnuću} [Hud: 37]. Prenosi Et-Taberi od Ibn ʻAbbasa رضي الله عنهما da je rekao: „On nije znao kako se pravi lađa, pa ga je Allah nadahnuo da je napravi na primjeru kljuna ptice", tj. prsa. Isto tako, Allahov Poslanik ﷺ je pohvalio borce iz njegovog ummeta koji se bore na lađama (brodovima), kao što je došlo u hadisu

od Umm Haram رضي الله عنها kojeg prenose Buhari i Muslim. Pa da li ima od onih koji će raditi na ovoj izradi?

Rekao je Uzvišeni: {Pa je Allah iz temelja zgrade njihove porušio, i krov se na njih srušio – stigla ih je kazna odakle nisu očekivali} [En Nahl: 26]. Poznato je kod svih onih koji se razumiju u eksplozive i korištenje istih da se ovim ajetom misli na osnovu uništenja koristeći eksploziv. A dovoljno ti je ono što se prenosi od Allahovog Poslanika ﷺ da nije više ohrabrivao na neku izradu kao što je ohrabrivao na izradu alata za rat. Rekao je Allahov Poslanik ﷺ: „Tri osobe će ući u Džennet zbog jedne strijele: onaj koji ih je izrađivao, nadajući se da će se koristiti za dobro, onaj koji puca sa strijelama i onaj koji ih dodaje strijelcu." [Bilježe Ibn Madže, Ebu Davud, Et-Tirmizi i En-Nesai od 'Ukbeta ibn 'Amira].

Pa šta mislite kako je onda sa onim ko napravi raketu, ili letjelicu, ili izradi neki eksplozivni materijal?

A što se tiče medijske pripreme, pa bitke mudžahida sa njihovim neprijateljima se danas vode na dva važna polja. Prvo polje je vojno polje, dok je drugo polje sučeljavanje i borba protiv šejtanskih medija koji su izobličili identitet Ummeta i izmijenili njegovu 'akidu i vrijednosti, i poduprijeli temelje poniženja i duševni poraz. Zaista je uništenje koje prouzrokuju granate medija smrtonosnije i opasnije za Ummet i njegov narod od plamenova smrti avionskih granata (raketa). Stoga, mudžahidi koje je Allah počastio da slomiju snagu neprijatelja vojno, treba da se bore i trude na drugom frontu, a to je medijski front.

Rekao je Allahov Poslanik ﷺ: „Borite se protiv mušrika sa svojim jezicima." [Bilježi Ahmed od Enesa ibn Malika]. I rekao je Allahov Poslanik ﷺ: "Zaista se vjernik bori (vodi džihad) sa sabljom i jezikom. Tako mi Onoga u Čijoj je ruci moja

duša, to je kao da ih (svojim riječima) zasipate strijelama." [Bilježi Ahmed od K'aba ibn Malika]. Medijski način kojeg je Allahov Poslanik ﷺ u svoje vrijeme najviše upotrebljavao kako bi ostvario efekat, a još žešće kako bi ponizio svoje neprijatelje, jeste poezija. Bilježe Et-Tirmizi i En-Nesai od Enesa ibn Malika da je Allahov Poslanik ﷺ ušao u Mekku u vrijeme 'umre a 'Abdullah ibn Revaha ispred njega hoda i govori:

O sinovi nevjernika, ostavite na miru Njegov put,
jer mi danas, zbog Njegove objave udaramo.
Udarcem kojim će glave preko potiljka rascijepiti
i učiniti da voljeni svog voljenog zaboravi.

'Omer je potom rekao: "O Ibn Revaha! Hodaš ispred Allahovog Poslanika i nalaziš se u Allahovom haremu a izgovaraš poeziju? Pa mu je Allahov Poslanik ﷺ rekao: 'Pusti ga 'Omere, pa ona (poezija) brže dolazi do njih nego kiša strijela."

Kao što se Allahov Poslanik ﷺ obradovao islamu Halida ibn Velida, vojnog emira, isto tako se obradovao islamu jednog od najpoznatijih i najboljih pjesnika. Bilježi Ahmed u svom Musnedu slučaj kada je delegacija Ensarija došla da da prisegu El 'Ukba, rekli su 'Abbasu: "Da li znaš ona dva čovjeka?" Kada se okrenuo rekao je da, znam, to je Beraa' ibn Ma'rur, starješina svog naroda, a ono je Ka'b ibn Malik." Ka'b reče: 'Neću zaboraviti riječi Allahovog Poslanika ﷺ kada je upitao: 'Pjesnik?' El 'Abbas odgovori: 'Da.'" [Bilježi Ahmed]. Prenosi se da se Allahov Poslanik ﷺ mnogo trudio u pripremi svojih pjesnika, pa je rekao Hassanu ibn Sabitu: "Otiđi Ebu Bekru, on će te podučiti onome što muči narode i njihove greške, on ima znanje o porijeklu (potomstvu)." U Buharijevom Sahihu se bilježi da je 'Aiša ﵂ rekla: "Hassan je zatražio odobrenje od Allahovog Poslanika ﷺ da izvrgne

ruglu mušrike, ali ga je on upitao: 'Šta ćeš uraditi s mojim porijeklom?' Izvući ću ga od njih - rekao je Hassan - kao što se dlaka izvlači iz tijesta. Pa je rekao ﷺ: 'Najtačnija spoznaja koju je izrekao neki pjesnik jest Lebidov stih: 'Sve je osim Allaha prolazno (batil).' A Umejja ibn Ebu Salt gotovo da je primio islam.'" [Bilježe Buhari i Muslim od Ebi Hurejre]. Isto tako, Allahov Poslanik ﷺ je Sabita ibn Kajsa ibn Šemasa uzeo za glasnogovornika koji je branio islam i muslimane. Kada su Benu Temim došli sa svojim glasnogovornikom i svojim pjesnikom, Allahov Poslanik ﷺ je rekao Sabitu ibn Kajsu: "Ustani i odgovori mu." Pa mu je odgovorio, a onda je ustao El Akra'a ibn Džasim i rekao: "Zaista je Muhammed potpomognut. Tako mi Allaha, ne mogu da shvatim ovo. Naš glasnogovornik je govorio ali njihov je bolji u govoru, naš pjesnik je govorio, ali njihov pjesnik je bolji u govoru i poeziji. Zatim je prišao Allahovom Poslaniku ﷺ i rekao: 'Svjedočim da nema boga osim Allaha i da si ti Allahov Poslanik'." [Bilježi Ebu Na'im u djelu Ma'rifetu-s-Sahaba od Džabira ibn 'Abdullaha].

Možemo da ukratko kažemo nešto o najvažnijim ciljevima islamskih medija u sljedećim tačkama:

1. Zaštita časti muslimana i njihove 'akide. Uzvišeni Allah je napravio izuzetak pjesnika tako što je rekao: {tako ne govore samo oni koji vjeruju i dobra djela čine, i koji često Allaha spominju, i koji uzvraćaju kad ih ismijavaju.} [Eš-Šu'ara: 227]. Prenosi se od Ibn 'Abbasa: „To znači da uzvraćaju, odgovaraju kafirima koji ismijavaju vjernike." [Bilježi Et-Taberi]. Rekao je Allahov Poslanik ﷺ: "Hasane, odgovori (mušricima) umjesto Allahovog Poslanika" i kazao: "Allahu, pomozi Hasana časnim Džibrilom (Ruhu-l-Kudusom)!" [Bilježe Buhari i Muslim od Ebu Hurejre]. Ibn 'Asaakir bilježi da je Allahov Poslanik ﷺ rekao: "Ko će štititi

čast muslimana? Pa je Ka'b rekao ja ću, a Ibn Revaha rekao ja ću, a Hassan je rekao ja ću. Rekao je: 'Da, ti im odgovori, izvrni ih ruglu, i pomoći će te ruhu-l-kudus (Džibril).'" [Tarih Dimask]. Rekao je ﷺ: "Uistinu je Allah pomogao Hassana sa Ruhul-Kudusom zato što se on diči Allahovim Poslanikom ﷺ i brani ga." [Bilježi Tirmizi od 'Aiše].

2. Podizanje odlučnosti muškarcima Ummeta, a posebno mudžahidima. Prenosi se od Seleme ibn el Akva' da je rekao: "Krenuli smo sa Allahovim Poslanikom ﷺ na Hajber i putovali noću, pa je jedan čovjek rekao Amiru: 'Amire, zar nam nećeš omogućiti da čujemo nešto od tvojih stihova". 'Amir je bio pjesnik, pa je sišao (s deve) i hodajući počeo recitovati." [Bilježe Buhari i Muslim].

3. Otkrivanje laži 'akide i karaktera kafira i murtedda, te ukazivanje Ummetu na stvarnost njihovog prljavog društva i grešaka, kao i odbijanje njihove žestoke agresije na muslimane, te ubacivanje straha u njihova srca. Bilježi Ibn 'Abdu-l-Berr u djelu 'El Istij'ab' od Ibn Sirina da je rekao: "Muslimanski pjesnici su bili Hassan ibn Sabit, 'Abdullah ibn Revaha i K'ab ibn Malik. K'ab ih je zastrašivao sa ratom, 'Abdullah im se izrugivao sa kufrom, a Hassan bi ih napadao u vezi porijekla." Rekao je Ibn Sirin da je Devs (ime plemena) prihvatilo

islam zbog straha kojeg je prouzrokovao govor K'aba ibn Malika:

Porazili smo ih u Tihami i Hajberu.
A onda smo naše sablje u korice stavili.
Pitali smo sablje za vijesti, a kada bi progovorile,
'Devs i Sakif', njihove oštrice rekle bi.

Devs rekoše jedni drugima: "Idite i spasite sebe prije nego što vas ne zadesi ono što je zadesilo Sakif (ime plemena)."

4. Prenošenje ispravne slike o stvarnom stanju bitki koje se odvijaju između heroja milleta (Ibrahimove vjere) i njihovih neprijatelja, te bilježenje činjenica i herojskih podviga islamskih mladića, strahujući da se ne izgubi ili ih ukradu oni koji trguju sa krvlju

Prepoznavanje Potrebe za Allahom i Poniznost

Rekao je Uzvišeni: {Allah vas je na mnogim bojištima pomogao, a i onoga dana na Hunejnu kada vas je mnoštvo vaše zanijelo, ali vam ono nije ni od kakve koristi bilo, nego vam je zemlja, koliko god da je bila prostrana, tijesna postala, pa ste se u bijeg dali} [Et-Tevba: 25]. Rekao je Ibn Kesir ﷺ: "Prenosi Ibn Džurejdž da je Mudžahid rekao: 'Ovo je prvi ajet u suri Beraa' u kojem Uzvišeni Allah spominje Svoju počast kojom ih je počastio i Svojom dobrotom i pomoći kojom ih je pomogao na mnogim bojištima i bitkama sa Allahovim Poslanikom ﷺ, i to je od Njega Uzvišenog, Njegovom pomoći i Njegovom odredbom, a ne zbog njhovog broja, niti zbog njihove opreme. On ih obavještava da je pobjeda samo od Njega, bilo da su malobrojni ili mnogobrojni. Na dan Hunejna njih je zavelo njihovo mnoštvo i pored toga ono im nije ni od kakve koristi bilo, pa su se dali u bijeg osim mali broj koji je ostao sa Allahovim Poslanikom ﷺ.'"

Rekao je Allahov Poslanik ﷺ: "Uistinu mi je Allah ﷻ objavio da budete ponizni." [Bilježi Muslim od 'Ijada ibn Himara]. Rekao je Ibnul-Kajjim ﷺ: "Zaista je potreba za Allahom, uz određeni nedostatak, bolja od ponosa bez nje (potrebe za Allahom)." [Tariku-l-hidžretejn]. Bilježi Muslim od EbuHurejre ﷺ da je rekao: „Neće se neko poniziti radi Allaha a da ga On neće uzvisiti." Ova uzvišenost na dunjaluku dolazi kroz pomoć, pobjedu i lijep ugled, a na Ahiretu to znači podizanje stepena i pohvalno mjesto.

Rekao je Ibn Battal: „Rekla je 'Aiša ﷺ: 'Vi zanemarujete najbolji 'ibadet; poniznost.'" Rekao je Et-Taberi ﷺ: „Poniznost je jedan od najboljih testova kojim Allah testira Svoje robove vjernike kako bi vidio njihovu pokornost Njemu u tom stanju i zato što On Jedini zna korist za njih u tome – na dunjaluku

i na Ahiretu. U vezi toga se bilježi i događaj kada je Allahov Poslanik ﷺ ušao u Mekku, ljudi su počeli govoriti: „On je ovo, on je ono...!“ Pa je on ﷺ pognuo svoju glavu, dok je bio na jahalici, i počeo govoriti: „Allah je Veći i Uzvišeniji...“ Tarik ibn Šehhab je rekao: „Kada je ‘Omer stigao u Šam pojavi se ispred njega plićak vode, pa je sišao sa svoje kamile, zatim skinuo svoju obuću i uzeo ih u svoje ruke a potom, zajedno sa kamilom, ušao u vodu. Ebu ‘Ubejda mu reče: ‘Danas si napravio ogromnu stvar kod stanovnika zemlje.’ On se udari po prsima, a onda reče: ‘Kamo sreće da je to rekao neko drugi mimo tebe o Ebu ‘Ubejda. Uistinu ste vi (Arapi) bili najponiženiji i najgori narod pa vas je Allah uzvisio sa islamom, pa kad god budete tražili ponos u nečem drugom mimo Njega, Allah će vas poniziti.“ [Šerh Sahihu-l-Buhari].

Zikrullah (Spominjanje Allaha)

Rekao je Uzvišeni: {O vjernici, kada se s kakvom četom sukobite, smjeli budite i neprestano Allaha spominjite da biste postigli što želite} [El Enfal: 45]. Rekao je Et-Taberi: „{i neprestano Allaha spominjite} tj. tražite od Allaha da vas pomogne protiv njih (neprijatelja) i da ih porazite. Zaposlite svoja srca i jezike spominjanjem Njega kako bi postigli ono što želite." On također prenosi da je Katade rekao: "Allah je naredio zikr kad ste najzaposleniji; u vrijeme kada se sablje sukobe."

Kurtubi je u svome tefsiru ovog ajeta spomenuo jako lijep i vrijedan govor: "Učenjaci imaju tri mišljenja u vezi ovog zikra. Prvi je da spominjete Allaha kada su vam srca zabrinuta, jer spominjanje Allaha pomaže u izdržljivosti i čvrstoći u poteškoćama. Drugo, da budete izdržljivi svojim srcima i da spominjete Allaha svojim jezicima, jer se srce ne smiruje kod sukoba, a jezik se može isprepletati. Stoga, On ﷻ je naredio zikr sve dok srca ne budu čvrsta na jekinu (ubjeđenju) a jezik na zikru, izgovarajući ono što su izgovarali drugovi Taluta: {Gospodaru naš, nadahni nas izdržljivošću i učvrsti korake naše i pomozi nas protiv naroda koji ne vjeruje!} [El Bekara: 250]. Ovo stanje ne može biti ostvareno osim kroz snagu znanja i uočavanja, što spada u preporučljivu hrabrost kod ljudi. Treći je da se morate sjetiti Allahovog obećanja koje vam je dao kada prodate svoju dušu, kao i nagrade koju je On pripremio za vas."

Sve ovo se odnosi na spominjanje Allaha, tako da vjernik treba da spominje Allaha sa svojim jezikom i da svoje srce navikava i podstiče na hrabrost i smjelost, i da se sjeti onoga što je Allah obećao od pobjede i pomoći na dunjaluku i Dženneta na Ahiretu. Rekao je Uzvišeni Allah Musau i Harunu: {i neka sam vam Ja uvijek na pameti} [Ta Ha: 42]. Rekao je Ibn Kesir

رحمه الله: „Pod ovim se misli da ne popuste u spominjanju Allaha onda kada se sukobe sa Faraonom, kako bi im spominjanje Allaha bilo od pomoći protiv njega, te kako bi bilo njihova snaga i moć kojom će ga slomiti."

Znaj da je zikr Allaha u borbi nešto tajno (skriveno). El Hakim je zabilježio i potvrdio vjerodostojnost predaje od Ebu Musaa رضي الله عنه da je Allahov Poslanik ﷺ mrzio podizanje glasa u toku borbe (glasno spominjanje Allaha).

Dova

Rekao je Uzvišeni Allah: {Reci: "Allah vam poklanja pažnju samo zbog vaše molitve"} [El Furkan: 77]. I rekao je Slavljeni: {zato samo Njega dozivajte, iskreno Mu ispovijedajući vjeru} [Gafir: 65]. I rekao je: {a Njemu se molite sa strahom i nadom; milost Allahova je doista blizu onih koji dobra djela čine.} [El A'araf: 56]. I rekao je: {Gospodar vaš je rekao: "Pozovite Me i zamolite, Ja ću vam se odazvati! Oni koji iz oholosti neće da Mi se klanjaju – ući će, sigurno, u Džehennem poniženi."} [Gafir: 60]. I rekao je: {A kada te robovi Moji za Mene upitaju, Ja sam, sigurno, blizu: odazivam se molbi molitelja kad Me zamoli. Zato neka oni pozivu Mome udovolje i neka vjeruju u Mene, da bi bili na Pravome putu.} [El Bekara: 186].

Rekao je Allahov Poslanik ﷺ: „Dova je 'ibadet." [Bilježe Ibn Madža, Ebu Davud, Et-Tirmizi, En-Nesai od En-Nu'mana bin Bešira]. I rekao je ﷺ: "Nema ništa vrijednije kod Allaha od dove." [Bilježi El Hakim od Ebi Hurejre]. I rekao je ﷺ: "Ko ne traži od Allaha, On će se rasrditi na njega." [Bilježi Et-Tirmizi od Ebi Hurejre]. Rekao je Ibn Tejmijje رحمه الله: "Pomoć i opskrba se dobijaju na razne načine. Najsigurniji od njih je dova vjernika." Isto tako je rekao: "Kada je nastupila bitka na Bedru i Allahov Poslanik ﷺ obavijestio svoje ashabe da će doći taj dan i da će neprijatelj biti poražen, ono što je prethodilo tome jeste to što je Allahov Poslanik ﷺ tražio pomoć od Allaha i dovio Mu za to." [Medžmu'u-l-Fetava].

Ovo je Allahov Poslanik ﷺ, kada je vidio mnoštvo neprijatelja i njihovu snagu, te mali broj ashaba i njihovu slabost, okrenuo se Allahu i tražio od Njega pomoć; {a pobjeda dolazi samo od Allaha, Silnoga i Mudroga} [Aal 'Imran: 126]. Muslim u svom Sahihu bilježi predaju od El Faruka 'Omera ibn Hattaba رضي الله عنه da je rekao: „I kad je osvanuo dan bitke na Bedru, Allahov Poslanik ﷺ je pogledao u svoje

ashabe i vidio njih nešto više od tri stotine, zatim je pogledao u mušrike, a njih je bilo više od hiljadu, zatim se okrenuo prema Kibli i rekao: 'Allahu, daj mi ono što si mi obećao, Allahu, daj mi ono što si mi obećao. Allahu ako uništiš ovu malu skupinu vjernika, neće niko na Zemlji ostati da Te obožava.' I dovio je sve dok mu ogrtač nije spao sa ramena." [Bilježi Muslim]. A kada bi uopšteno dovio protiv mušrika, rekao bi: "Allahu, o Ti koji Knjigu spuštaš, o Ti koji oblake šalješ, o Ti Koji saveznike pobjeđuješ, pobijedi ih i pomozi nas protiv njih." [Bilježe Buhari i Muslim od 'Abdullah ibn Ebi Evfa]. Allahov Poslanik ﷺ je posebno navodio u dovi njihove vođe i starješine. Bilježe Buhari i Muslim od Ibn Mes'uda ؓ da je rekao: "Okrenuo se Allahov Poslanik ﷺ prema Kibli i proučio dovu protiv grupe Kurejšija: protiv Sejbe ibn Rebi 'a, Utbe ibn Rebi'a, Velida ibn Utbe i Ebu Džehla ibn Hišama. Zaklinjem se Allahom da sam ih vidio poubijane, a sunce ih već izobličilo, jer je dan bio vrlo vruć."

Znaj, o Allahov savezniče, da se ti nalaziš na jednom od mjesta gdje se prima dova. Prenosi se od Sehla ibn Sa'da es-Sa'dija da je rekao: "U dva vremena vam se otvaraju nebeska vrata, kada malo kome se ne prima njegova dova, za vrijeme poziva na namaz i u vrijeme kada se saffovi redaju u borbi na Allahovom putu." [Bilježi Malik u El Muvetta'].

Stoga, o mudžahide, traži vremena kada se dova prima kao što je dan džume, u kojem postoji sat u kojem se primaju dove, u vrijeme ezana, kada pada kiša, u zadnjoj trećini noći. Rekao je Allahov Poslanik ﷺ: "Naš Blagoslovljeni i Preuzvišeni Gospodar spušta se svake noći na zemaljsko nebo kada ostane zadnja trećina noći i govori: 'Ko šta moli, da mu udovoljim? Ko šta traži, da mu dam? Ko Me moli za oprost, da mu oprostim?'" [Bilježe Buhari i Muslim od Ebu Hurejre]. A u drugom rivajetu stoji: "Ko traži opskrbu pa da

ga opskrbim? Ko traži da otklonim od njega poteškoću, pa da mu je otklonim?"

Molim Allaha da nam ne uskrati primanje dove, jer su nam nepravdu učinili i oni bliski i udaljeni, i cijeli svijet se okupio u ratu protiv nas. A ono što je Allahov Poslanik ﷺ rekao Mu'azu je radosna vijest za vas: "Čuvaj se dove (kletve) osobe kojoj je učinjeno nasilje, jer između nje i Allaha nema prepreke!" [Bilježe Buhari i Muslim].

A ovaj poslanik je osoba kojoj je učinjena nepravda jer su ga prozivali lašcem, pa je on dovio Allahu, i kakav je bio odgovor? Rekao je Uzvišeni: {Prije njih Nuhov narod nije vjerovao i roba Našeg je u laž utjerivao, govoreći: "Luđak!" – i Nuh je onemogućen bio. I on je Gospodara svoga zamolio: "Ja sam pobijeđen, Ti se osveti!" I Mi smo kapije nebeske pootvarali vodi koja je neprestano lila, i učinili da iz zemlje izvori provru, i vode su se sastajale kako je određeno bilo, a njega smo nosili na onoj od dasaka i klinaca sagrađenoj} [El Kamer: 9-13].

Zatim znaj, o mudžahide, da je od puteva pobjede prisutnost nemoćnih u našim redovima, i njihove dove koje čine za nas. Prenosi se od Ibn 'Abbasa ؓ da je rekao: "Saopćio mi je Ebu Sufjan i rekao: Pitao sam te slijedi li ga ugledni svijet ili siromašni između njih, a ti si izjavio: "Slijede ga nemoćni (siromašni) između njih;" pa oni su bili (većinom) sljedbenici Poslanika.'" [Bilježe Buhari i Muslim]. Rekao je Allahov Poslanik ﷺ Sa'idu ؓ: "Da li ste vi pomognuti ili opskrbom darovani zbog nečega drugog ili zbog nemoćnih među vama?" [Bilježi Buhari]. Ovaj hadis nam jasno ukazuje na važnost čuvanja nemoćnih mudžahida, kao i drugih od žena, djece i staraca, jer oni su većinom iskreniji u dovi,

bogobojazniji i ponizniji, i imaju veću potrebu i oslonac na Allaha.

Na kraju vas podsjećam na govor Uzvišenog Allaha: {O vjernici, budite strpljivi i izdržljivi, na granicama bdijte i Allaha se bojte, da biste postigli ono što želite!} [Aal ‘Imran: 200]. I na Njegov سبحانه وتعالى govor: {a u Allaha se pouzdajte, ako ste vjernici!} [El Ma’ida: 23]. I na govor Veličanstvenog: {Allah je zaista na strani onih koji se Njega boje i grijeha klone i koji dobra djela čine.} [En-Nahl: 128]. I na Njegov عز وجل govor: {A Allah će sigurno pomoći one koji vjeru Njegovu pomažu – ta Allah je zaista moćan i silan} [El Hadždž: 40]. I Njegov سبحانه وتعالى govor: {O vjernici, kada se s kakvom četom sukobite, smjeli budite i neprestano Allaha spominjite da biste postigli što želite} [El Enfal: 45]. Ovo su putevi pobjede u Allahovoj Knjizi, pa čvrsto se uhvatite za njih.

IZDAVAČKA KUĆA
EL HIMMA